

Arrest

nr. 136 135 van 13 januari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2015 bij faxpost bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen van de beslissing van de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 januari 2015 houdende een Bevel om het Grondgebied te Verlaten met Vasthouding met het oog op Verwijdering (Bijlage 13 septies), ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2015 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VAN DE SIJPE R., die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat MORARU C. die, loco advocaat MATTERNE E., verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 januari 2015 werd het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen.

Dat is de bestreden beslissing:

“REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° *wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten*
- 3° *wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*
- 12° *indien hij voorwerp is van een inreisverbod.*

Artikel 27;

■ *Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.*

■ *Krachtens artikel 27, §3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.*

Artikel 74/14:

» *artikel 74/14 §3.1°: er bestaat een risico op onderduiken*

■ *artikel 74/14 §3.3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*
artikel 74/14 §3.4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanranding van de eerbaarheid

PV nr DE.37.LE.010726/2014 van de PZ Dendermonde

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 18/01/2014.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 30/12/2012

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen volgende feiten;

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengen grondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor aanranding van de eerbaarheid PV nr DE.37.LE.010726/2014 van de PZ Dendermonde. Bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 18/01/2014.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met Inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 30/12/2012.”

2. Over de ontvankelijkheid

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker het voorwerp is van een definitief en uitvoerbaar inreisverbod dat hem werd betekend op 30 december 2012. Hieruit volgt dat hij geen belang heeft bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, omdat een eventuele vernietiging (en schorsing) het definitieve inreisverbod niet uit het rechtsverkeer haalt.

De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift een middel uiteen ontleend aan de schending van een door het EVRM gewaarborgd recht. Verzoeker voert de schending aan van artikel 8 EVRM.

Verzoeker voert aan:

“Sinds begin 2012 woont verzoeker samen met mevrouw BUYST, een Belgisch onderdaan. Op 23 april 2014 heeft hij samen met zijn Belgische partner een verklaring wettelijke samenwoning overhandigd aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Dendermonde. In het kader van een onderzoek naar een schijnwettelijke samenwoning werd het dossier overgemaakt aan de Procureur des Konings te Dendermonde teneinde een advies te verstrekken. Bij schrijven d.d. 15 september 2014 werd ongunstig advies verleend door de Procureur des Konings. Verzoeker tekende tegen deze weigeringsbeslissing beroep aan bij dagvaarding d.d. 16 oktober 2014.”

En

“In casu heeft verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoonst met zijn Belgische partner afgelegd, dat thans na beroep tegen het negatief advies van de procureur des Konings voor behandeling staat vastgesteld voor de zitting van 16.01.2015 van de Rechtbank van Eerste aanleg OOST-VLAANDEREN (afdeling DENDERMONDE) (stuk 2). Na een positieve beslissing tot wettelijke samenwoning wenst verzoeker met zijn partner een aanvraag tot gezinshereniging in te dienen.”

In de huidige stand van het geding is er geen aanvraag tot gezinshereniging. Verzoeker kan vanuit zijn land van herkomst vragen om het inreisverbod op te heffen of op te schorten op grond van artikel 8 EVRM door toepassing te maken van artikel 74/12, §1 van de vreemdelingenwet.

Zelfs indien toch het bestaan van een gezinsleven zou worden aangenomen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoont dat hij enkel in België een gezinsleven zou kunnen onderhouden en dat er hinderpalen zouden zijn voor het uitbouwen en verderzetten van een gezinsleven elders. Bovendien gaat het *in casu* om een eerste toelating en toont verzoeker niet aan dat er een positieve verplichting zou bestaan in hoofde van de verwerende partij om hem toe te laten op het Belgische grondgebied. De beslissing stelt geen einde aan enig toegekend verblijfsrecht. Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizendvijftien door:

Dhr. M. MILOJKOWIC

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. VERMEERSCH,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

M. MILOJKOWIC